

การพัฒนาเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพและผลกระทบ

The development of camera technology and effects

วินัย บุญคง¹

บทคัดย่อ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพในยุคปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพจากระบบอนาล็อกเป็นระบบดิจิทัล ทั้งกล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องวิดีโอ และกล้องถ่ายภาพยนตร์ จากการพัฒนาของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพทำให้เกิดผลกระทบในหลากหลายด้านทั้งในด้านสื่อมวลชน สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป เป็นต้น ดังนั้นในบทความฉบับนี้จึงมีความประสงค์ที่จะนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาของของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพอันเนื่องจากการหลอมรวมกันของเทคโนโลยี

คำสำคัญ: กล้องถ่ายภาพ, เทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพ

Abstract

At present, the advancement of technology affects the development of the camera technology, as the development of camera technology from analog system to digital system comprising still camera, video camera, and moving picture camera. The development of the camera technology has affected in the several dimensions such as mass media, educational institution and general public. Therefore, the objective of this article is to present the opinion on the positive and negative effects of the camera technological development as the result of the technological convergence.

Keywords: camera, camera technology

บทนำ

กล้องเป็นอุปกรณ์ที่ใช้บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราว และข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อย้ำเตือนความทรงจำต่างๆ ให้กับคนเราได้ทั้งในอดีตและปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม และประเพณีต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานได้ทั้งในลักษณะที่เป็นภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวเพื่อนำมาใช้ประโยชน์

เทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นับจากการพัฒนากล้องถ่ายภาพนิ่งให้สามารถบันทึกภาพได้ครั้งละภาพ การพัฒนาถ่ายภาพยนตร์ให้สามารถถ่ายภาพนิ่งครั้งละหลาย ๆ ภาพ จนถึงการพัฒนากล้องวิดีโอให้สามารถถ่ายภาพเป็นภาพเคลื่อนไหวและสามารถบันทึกเสียงในขณะที่ถ่ายภาพได้ กล้องถ่ายภาพถือกำเนิดมาจากหลักการของกล้องรูเข็มซึ่งถูกค้นพบโดยบังเอิญของชาวอาหรับ ที่เห็นภาพหัวกลับปรากฏที่ผนังกระท่อม [1] ต่อมาได้มีการพัฒนากล้องอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นกล้องที่สามารถถ่ายภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยบันทึกภาพลงบนแผ่นฟิล์ม ในเวลาต่อมาได้มีการต่อยอดจากการถ่ายภาพนิ่งซึ่งถ่ายภาพได้ครั้งละภาพเป็นการถ่ายภาพครั้งละหลายๆ ภาพ โดยใช้ทฤษฎีพื้นฐานที่เรียกว่า "ภาพติดตาหรือการคงสภาพของการมองเห็นวัตถุที่เคลื่อนไหว" ในปี พ.ศ. 2423 จูส์ เอเตียนมารี (Jules Etienne Marey)

¹ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

E-mail: Singburi.888@gmail.com

ได้ประดิษฐ์กล้องถ่ายภาพรูปแบบปืน (photographic gun) ขึ้นมา กล้องนี้มีรูปร่างโดยทั่วไปเหมือนกับปืนยาว สามารถบันทึกภาพได้อย่างรวดเร็ว ตั้งแต่ 12 - 120 ภาพ ต่อ 1 วินาที

หลังจากนั้นเอดิสันได้สร้างกล้องถ่ายภาพยนตร์ ชื่อ "คินีโตกราฟ" (kinetograph) ซึ่งเป็นกล้องที่ทำงานด้วยระบบไฟฟ้าและถือเป็นการพัฒนากล้องถ่ายภาพยนตร์อีกระดับหนึ่ง[2] วิวัฒนาการจากกล้องถ่ายภาพยนตร์ถูกพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ในปี พ.ศ. 2499 กินส์เบิร์ก (Ginsburg), แอนเดอร์สัน (Anderson) และดอลบี (Dolby) ได้เปิดเผยว่ามีกระบวนการบันทึกภาพลงเทปวีดิทัศน์นั้นสามารถทำได้ ซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำว่า videotape recording หลังจากนั้นเมื่อเข้าสู่ยุคดิจิทัลกล้องทั้งสามชนิดนี้ก็ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพทันกับยุคสมัย และมีความสะดวกรวดเร็วในการใช้งานมากขึ้น โดยมีลักษณะเป็นการหลอมรวมความสามารถของเทคโนโลยีกล้องทั้งสามชนิดเข้าด้วยกันคือ กล้อง DSLR (Digital single lens reflect) หนึ่งตัวสามารถใช้งานแทนกล้องทั้งสามชนิดที่กล่าวข้างต้นได้ จากนั้นได้มีการพัฒนาบันทึกภาพโดยการรับแสงด้วยเซ็นเซอร์ (sensor) และบันทึกภาพด้วยเมมโมรีการ์ดหรือฮาร์ดดิสก์ ซึ่งการพัฒนากล้องดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน อาทิเช่น กลุ่มของสื่อสารมวลชน สถาบันการศึกษาและนักศึกษา บริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์กล้อง และประชาชนทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการใช้กล้อง

ผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพ

จากเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพชนิดต่างๆ นั้น ได้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนขอเสนอเกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อทางด้านสื่อมวลชน ด้านการศึกษา และประชาชนทั่วไป ดังนี้

1. ด้านสื่อมวลชน

จากพัฒนาการของกล้องถ่ายภาพที่มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องจากระบบอนาล็อกในอดีตจนกระทั่งเป็นระบบดิจิทัลที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ สามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนอย่างหนึ่งคือ ภาพและเสียงที่ได้จากกล้องดิจิทัลไม่ว่าจะเป็นกล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องถ่ายวีดิทัศน์ และกล้องถ่ายภาพยนตร์ มีการบันทึกข้อมูลภาพและเสียงในรูปแบบของข้อมูลดิจิทัล (File format) เช่น MOV, AVI, MPEG, JPEG, RAW, MP3, WAV ฯ แทนรูปแบบฟิล์มและเทปวีดิทัศน์ในระบบ ซึ่งจากการพัฒนาของกล้องเหล่านี้จะส่งผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบกับบุคลากรทางด้านสื่อมวลชนที่ถือได้ว่าเป็นกลุ่มของ ผู้ทำงานที่จะต้องใช้กล้องถ่ายภาพชนิดต่างๆ เหล่านี้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก ดังนี้

ผลกระทบเชิงบวก

1. ความคล่องตัวในการทำงานรวดเร็วขึ้น การส่งผ่านข้อมูลภาพและเสียงจากแหล่งข่าวไปยังสถานีหรือองค์กรสามารถทำได้รวดเร็วทันเหตุการณ์ นักข่าวภาคสนามสามารถส่งข้อมูลดิจิทัลซึ่งเป็นเนื้อข่าวและภาพข่าว ผ่านอินเทอร์เน็ตมายังสถานีได้ทันทีที่สามารถประหยัดเวลาในการทำงานได้อย่างมาก
2. การพัฒนาคุณสมบัติของกล้องภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวในอุปกรณ์เดียว เช่น กล้องถ่ายภาพดิจิทัลหนึ่งตัวสามารถถ่ายทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวได้ ในปัจจุบันมีกล้องดิจิทัลเพียงหนึ่งตัวสามารถถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายวีดิทัศน์ และถ่ายทำภาพยนตร์ได้ ถึงแม้ว่าคุณสมบัติด้านภาพและเทคนิคต่างๆ อาจจะไม่ทัดเทียมกับกล้องที่ออกแบบมาเพื่อการใช้งานเฉพาะด้านก็ตาม
3. ความสามารถในการตรวจสอบภาพและเสียงได้ทันที หลังจากถ่ายทำเสร็จแต่ละครั้ง ถ้าภาพและเสียงไม่เป็นที่น่าพอใจสามารถถ่ายใหม่หรือถ่ายซ่อมได้ทันที
4. การเพิ่มความคมชัดทั้งภาพและเสียง คุณภาพของภาพและเสียงจะมีความคมชัดที่สูงขึ้น เมื่อกล้องพัฒนามาเป็นระบบดิจิทัลความคมชัดเพิ่มขึ้น จึงเป็นการเพิ่มคุณภาพของงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ความสามารถในการสำเนาเหมือนต้นฉบับ การทำสำเนาภาพและเสียงยังคงเหมือนต้นฉบับทุกประการไม่ว่าจะทำสำเนาที่ครั้งก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับในอดีตที่การทำสำเนาเทปวีดิทัศน์แต่ละครั้งจะทำให้คุณภาพของภาพและเสียงลดน้อยลงไปทุกครั้งที่มีการทำสำเนา

ผลกระทบเชิงลบ

1. ข้อมูลอาจขาดหายไป ในกรณีหลังการถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำภาพหรือเสียงมาตกแต่งชิ้นงานให้สมบูรณ์และเพื่อให้เหมาะสมกับการนำเสนอในงานในสื่อต่างๆ จำเป็นจะต้องผ่านกระบวนการโอนถ่ายข้อมูลจากกล้องไปสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ กระบวนการดังกล่าวอาจทำให้ข้อมูลบางส่วนขาดหายไป ในขณะที่โอนถ่ายข้อมูล ทำให้เกิดผลเสียกับงานได้ สอดคล้องกับ สุรัตน์ ทองหรี ที่กล่าวว่า ข้อดีของการพัฒนากล้อง คือมีความคมชัดสูง มีความรวดเร็วในการทำงาน สามารถเก็บข้อมูลได้มากขึ้น ถ่ายได้ครอบคลุมไม่ว่าจะเป็นงานภาพนิ่ง งานวิดีโอหรืองานภาพยนตร์ แต่จะมีข้อเสีย คือ ระยะเวลาในการบันทึกภาพและเสียงสั้น (กล้องบางรุ่น) เทคนิคด้านการซูม แพน ทิวส์ สำหรับงานโทรทัศน์ขาดหายไปเนื่องจากใช้เลนส์ซึ่งเป็นเลนส์สำหรับถ่ายภาพนิ่ง จึงทำให้ขณะเคลื่อนกล้อง ช่างภาพจะควบคุมความคมชัดได้ยากลำบาก นักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงการเคลื่อนกล้อง[3]

2. การใช้คำสั่งผิดอาจทำให้งานเสียหาย ในกระบวนการตกแต่งชิ้นงาน (post production) อาจจะใช้คำสั่งผิดส่งผลให้งานอาจถูกลบทิ้งไปจากฮาร์ดดิสก์ได้ ผู้ใช้โปรแกรมอาจจะใช้คำสั่งผิดอาจจะทำให้งานชิ้นนั้นเสียหาย

3. การเสียงบประมาณสำหรับการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์ เพื่อความทันสมัยรวมถึงการแข่งขันในอุตสาหกรรม ทำให้องค์กรสื่อมวลชนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์จากระบบอนาล็อกเป็นอุปกรณ์ระบบดิจิทัล

4. การเสียเวลาและงบประมาณอบรมบุคลากร ในองค์กรสื่อมวลชนจะมีบุคลากรทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ บุคลากรรุ่นเก่าอาจจะไม่คุ้นเคยกับอุปกรณ์แบบใหม่ที่เป็นระบบดิจิทัล องค์กรสื่อมวลชนต้องเสียงบประมาณและเสียเวลาในการอบรมบุคลากรเพื่อให้สามารถใช้อุปกรณ์ระบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การละเมิดจริยธรรมในวิชาชีพของสื่อมวลชนโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ สื่อมวลชนในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง ประกอบกับพัฒนาการของเทคโนโลยีจากระบบอนาล็อกเป็นระบบดิจิทัลทำให้การทำงานง่าย สะดวก รวดเร็ว ทุกขั้นตอนตั้งแต่การถ่ายภาพ การบันทึกเก็บไว้ในระบบ การปล่อยภาพสู่สาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสื่อใหม่ การทำงานที่รวดเร็วในบริบทของการแข่งขันกันที่ความรวดเร็ว ฉับไว ใหม่สดในการนำเสนอข่าวสาร อาจทำให้เกิดการละเมิดจริยธรรมในวิชาชีพโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ สร้างความเสียหายในระดับบุคคล ระดับองค์กรและระดับสังคม ส่งผลต่อวิกฤตศรัทธาในจริยธรรมวิชาชีพสื่อ สอดคล้องกับ นภดล อินนา ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสื่อมวลชนอย่างรวดเร็วได้มีการเปลี่ยนแปลงสังคม ซึ่งส่งผลต่อ ปังเจกชน สังคมและธุรกิจ รวมถึงการตระหนักถึงจริยธรรมในการนำเสนอสื่อและการจัดการกับสื่อที่สามารถสร้างภาพลักษณ์ในองค์กรธุรกิจได้ อันจะส่งผลดีและผลเสียให้กับองค์กรหรือกลุ่มสังคมที่ถูกกระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ครอบงำอยู่[4]

นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับ ดร.มานะ ตริยาภิวัฒน์ กล่าวว่า ในกรณีของดีเจเก่งเกิดขึ้นแตกต่างจากเดิม คือเมื่อก่อนแพลตฟอร์มของสื่อมีค่อนข้างจำกัด ขณะนี้เรามีโทรศัพท์มือถือที่สามารถถ่ายทอดสื่อสารต่างๆ ได้ ซึ่งเมื่อก่อนสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระข่าวสาร แต่ทุกวันนี้ประชาชนทุกคนมีช่องทางสื่อสารของตัวเอง สามารถบอกได้ว่านี่คือประเด็นที่ฉันอยากสื่อสาร ประเด็นที่อยากจะแสดงความคิดเห็นเพราะฉะนั้นแล้วจึงไม่แปลกใจที่ประเด็นในโลกออนไลน์ทุกวันนี้เป็นประเด็นหลักขึ้นมามากมาย สื่อมวลชนกระแสหลักกลับมากระโดดหียบเอาประเด็นในโลกออนไลน์ไปนำเสนอ[5]

6. ความอึดอัดคับข้องใจของบุคลากรรุ่นอาวุโส พัฒนาการของเทคโนโลยีจากระบบอนาล็อกเป็นระบบดิจิทัลทำให้บุคลากรทั้งหมดถูกคาดหวังจากองค์กรวิชาชีพให้ต้องปรับตัว เรียนรู้วิธีใช้เทคโนโลยีและการทำงานในยุคสื่อหลอมรวมบุคลากรรุ่นอาวุโสบางส่วนซึ่งไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัลอาจรู้สึกอึดอัดคับข้องใจ ต่อด้านเทคโนโลยี เหนื่อยล้าที่จะต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ รู้สึกกดดัน เกิดความเครียดและออกจากวิชาชีพ

สอดคล้องกับ กัญจรัญ นามสว่าง กล่าวว่า “มีบุคลากรบางคนที่ยังพอใจกับอุปกรณ์ที่เป็นอนาล็อกอยู่ เพราะคุ้นชินกับการทำงานกับอุปกรณ์แบบเดิม ในขณะที่อุปกรณ์ระบบดิจิทัลสามารถทำงานได้รวดเร็ว มีความทันสมัย สร้างภาพลักษณ์ให้กับองค์กร แต่มีข้อเสียคืออายุการใช้งานไม่ยาวเท่าไรนักเมื่อเปรียบเทียบกับอุปกรณ์ที่เป็นระบบอนาล็อก ส่วนตัวแล้วชอบอุปกรณ์ที่เป็นอนาล็อกมากกว่า”[6]

2. ด้านการศึกษา

ด้านของการศึกษา กล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องถ่ายวิดีโอ และกล้องถ่ายภาพยนตร์ นับได้ว่าเป็นอุปกรณ์มีความสำคัญกับการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่เรียนในด้านนิเทศศาสตร์จะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการถ่ายภาพ

ดังนั้นพัฒนาการของกล้องถ่ายภาพทั้ง 3 ประเภทนี้จึงน่าจะมีส่วนที่ส่งผลกระทบต่อทั้งกับนักศึกษาและสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์และการสื่อสารมวลชนในด้านต่างๆ ดังนี้

ผลกระทบเชิงบวก

ความสามารถในการเป็นเจ้าของกล้องอันเนื่องจากราคาที่ถูกลง เมื่อมีการพัฒนากล้องถ่ายภาพจากระบบอนาล็อกเป็นระบบดิจิทัล กล้องถ่ายภาพมีราคาถูกลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าถึง และมีกำลังซื้อกล้องถ่ายภาพเป็นของตัวเองได้มากกว่าในอดีตที่ผ่านมา เมื่อมีกล้องเป็นของตัวเองแล้วนักศึกษาก็สามารถฝึกฝนทักษะการถ่ายภาพได้อย่างอิสระ การที่นักศึกษาเป็นเจ้าของกล้องทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนและมีความชำนาญในการใช้กล้องมากยิ่งขึ้น มีทักษะในการใช้กล้องได้เป็นอย่างดี สามารถสร้างสรรค์ผลงานของตัวเองให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นและมีกำลังใจในการพัฒนาทักษะการถ่ายภาพอยู่ตลอดเวลา

จากประโยชน์ข้างต้นที่กล่าวมานักศึกษายังใช้ความรู้และทักษะ และมีโอกาสสร้างรายได้ให้กับตัวเอง การที่กล้องถ่ายภาพมีราคาถูกลง ทำให้นักศึกษาสามารถซื้อกล้องและอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้ได้ง่ายขึ้น ทำให้ได้ฝึกฝนทักษะการถ่ายภาพอย่างต่อเนื่อง สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้ในการหารายได้พิเศษ ลดภาระค่าใช้จ่ายให้กับผู้ปกครอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

ผลกระทบเชิงลบ

1. การเสียค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนอุปกรณ์การเรียนการสอน สถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์ตั้งแต่ยุคแรกๆ จะมีอุปกรณ์ระบบอนาล็อกใช้อยู่ก่อน แต่เมื่อมีการพัฒนากล้องเป็นกล้องดิจิทัล สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนระบบเป็นระบบดิจิทัลเพื่อให้ทันกับยุคสมัย เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และสร้างภาพลักษณ์การเป็นผู้นำด้านการสอนสาขานิเทศศาสตร์

2. การเสียเวลาในการฝึกอบรม อาจารย์และเจ้าหน้าที่เสียเวลาฝึกอบรม จะต้องเรียนรู้อุปกรณ์ที่เป็นระบบดิจิทัลเพื่อนำไปถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา และสอนนักศึกษาให้ตระหนักถึงจริยธรรมในวิชาชีพสื่อมวลชนอย่างเคร่งครัด รวมถึงการแก้ไขปัญหาเหตุขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้อุปกรณ์

3. การเสียค่าใช้จ่ายเกินความจำเป็น นักศึกษาอาจจะแข่งขันกันเป็นเจ้าของอุปกรณ์กล้องถ่ายภาพยี่ห้อต่างๆ เห็นว่าการเป็นเจ้าของกล้องถ่ายภาพรุ่นใหม่ล่าสุด แสดงถึงความทันสมัย นำมาซึ่งการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายจนเกินความจำเป็น

4. การไม่เห็นความสำคัญของความรู้พื้นฐานด้านการถ่ายภาพ การที่กล้องถ่ายภาพเป็นระบบดิจิทัล ทำให้เกิดความง่ายในการใช้งานมากกว่ากล้องถ่ายภาพแบบเดิมที่เป็นระบบฟิล์ม นักศึกษาจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกล้อง และเทคนิคการถ่าย เนื่องจากสามารถตรวจสอบภาพได้ทันที และเห็นว่าสามารถใช้เทคโนโลยีในการปรับแต่งภาพได้ สอดคล้องกับกิตติพงษ์ จินะวงศ์ ที่กล่าวว่า ผู้สอนสามารถสาธิตให้นักศึกษาได้เห็นภาพอย่างชัดเจน และทำให้นักศึกษาเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว แต่จะมีข้อเสียนักศึกษาจะไม่สนใจเรื่องของการปรับค่าพื้นฐานของกล้องในการถ่าย เช่น ค่าของรูรับแสง ค่าของความเร็วชัตเตอร์ ค่าของความเร็วไวแสง แต่นักศึกษาจะมาให้ความสำคัญกับการตรวจเช็คภาพและเสียงที่มอเนิเตอร์ ซึ่งอาจจะทำให้ผิดพลาดได้[7] และ อธิพิพล ชิมรักษา ที่ให้ความคิดเห็นว่า ข้อดีของกล้อง DSLR สามารถตรวจสอบไฟล์ภาพและเสียงได้ทันที เก็บไฟล์สะดวก สามารถตกแต่งได้หลากหลาย แต่จะมีข้อเสีย ผู้ถ่ายจะไม่ประณีตในการถ่ายเพราะคิดว่าถ้าถ่ายมาเสียจะสามารถลบและถ่ายใหม่ได้ และสามารถไปแก้ไขในกระบวนการหลังการถ่ายทำ[8]

3. ด้านประชาชนทั่วไป

สำหรับประชาชนทั่วไป กล้องนับเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยบันทึกเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการที่จะช่วยกระตุ้นหรือย้ำเตือนความทรงจำต่างๆ อันมีค่าในอดีตและปัจจุบันไว้ได้เป็นอย่างดี แต่ในอดีตนั้นกล้องถ่ายภาพค่อนข้างมีราคาแพงและมีการทำงานที่แยกขาดจากกัน แต่สำหรับปัจจุบันกล้องถ่ายภาพมีระบบการทำงานที่ง่ายขึ้น สามารถถ่ายภาพนิ่งและถ่ายวิดีโอได้ภายในกล้องตัวเดียวกัน และค่อนข้างมีราคาที่ถูกลงจึงทำให้ประชาชนทั่วไปที่สนใจการถ่ายภาพและผลิตรายการโทรทัศน์สามารถที่จะเป็นเจ้าของกล้องถ่ายภาพได้ง่ายกว่าในอดีต ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ผลกระทบเชิงบวก

1. ความสามารถในการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ด้วยตัวเอง ประชาชนสามารถนำกล้องไปผลิตสื่อเพื่อประชาสัมพันธ์หน่วยงาน องค์กร ชุมชนของตนเองให้เป็นที่รู้จักสาธารณชน ซึ่งสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายได้อย่างมาก ถึงแม้ว่าคุณภาพอาจจะไม่เทียบเท่ากับหน่วยงานที่รับผลิตสื่อโดยเฉพาะก็ตาม
2. ความสามารถในการเข้าถึงสื่อหลักได้ง่ายขึ้น ในอดีต เมื่อประชาชนประสบปัญหาหรือต้องการที่จะเรียกร้องสิทธิของตนเองต้องเดินทางไปหน่วยงานหรือองค์กรของสื่อต่างๆ ด้วยตนเองทำให้รู้สึกเป็นเรื่องยากลำบาก เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่าย แต่ปัจจุบัน เมื่อประสบปัญหาหรือต้องการเรียกร้องสิทธิต่างๆ ประชาชนสามารถเข้าถึงสื่อหลักได้อย่างรวดเร็วด้วยการผลิตสื่อง่ายๆ ด้วยตัวเองแล้วส่งข้อมูลทั้งภาพและเสียงด้วยระบบดิจิทัลเข้าไปที่องค์กรสื่อหลัก ได้แก่ หนังสือพิมพ์ และวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้เป็นช่องทางการนำเสนอไปสู่สังคมในวงกว้างได้รับรู้ ทำให้เกิดการแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
3. ความหลากหลายของข่าวสาร ประชาชนสามารถทำหน้าที่เป็นนักข่าวพลเมือง ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไปสู่สาธารณะผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ ได้ง่าย ผ่านการใช้อุปกรณ์กล้องถ่ายภาพในระบบดิจิทัลที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำให้ข่าวสารมีความหลากหลาย ไม่ต้องพึ่งพาสื่อมวลชนเพียงช่องทางเดียวเหมือนในอดีตที่ผ่านมา

ผลกระทบเชิงลบ

1. การทำให้สังคมเกิดความสับสนและวุ่นวาย การที่ประชาชนสามารถทำหน้าที่เป็นนักข่าวพลเมืองได้เช่นเดียวกับสื่อมวลชนในแง่ของการทำให้ข่าวสารมีความหลากหลาย แต่ก็อาจส่งผลกระทบเชิงลบทั้งในแง่ของการทำให้สังคมเกิดความตระหนก สับสนและวุ่นวายอันเนื่องจากการขาดความรู้ ความตระหนักถึงผลกระทบที่ตามมา ปราศจากความรู้ความเข้าใจในหลักจริยธรรมวิชาชีพสื่อ และปราศจากการกลั่นกรองหรือตรวจสอบข้อมูลว่าจริงหรือเท็จก่อนเผยแพร่ข่าวสารสู่สาธารณะผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทำให้สังคมเกิดความสับสน วุ่นวายได้
2. การบิดเบือนความจริง บุคคลบางกลุ่มอาจนำภาพที่ได้จากการถ่ายภาพไปตัดต่อ ตกแต่งแก้ไข สร้างภาพใหม่ ไม่ว่าจะเป็นภาพส่วนบุคคล ภาพของหน่วยงาน ภาพข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ และเผยแพร่สู่สาธารณะได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ภาพบิดเบือนไปจากความจริง สร้างความเข้าใจผิดแก่สาธารณะ สอดคล้องกับ นพดล อินนา ที่กล่าวว่าการสื่อสารบางครั้งก็เป็นดาบสองคม ถ้าผู้ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารนำเทคโนโลยีนั้นไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง และสร้างความเดือดร้อนให้กับบุคคลอื่น[9]
3. การสร้างความเสียหายกับตัวเองและผู้อื่น เทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพระบบดิจิทัลอาจทำให้เกิดความเสียหายกับตนเอง เช่น เก็บภาพที่ไม่เหมาะสมของตนเองไว้ในเครื่อง ทำให้ภาพอาจถูกนำไปเผยแพร่สู่สาธารณะ ดังเช่นการนำกล้องถ่ายภาพไปขอมที่ร้านและภาพถูกนำไปเผยแพร่สู่สาธารณะ
4. การเสียค่าใช้จ่ายเกินความจำเป็น กระแสการไล่ตามเทคโนโลยีในประชาชนบางกลุ่มที่ต้องการเป็นเจ้าของกล้องดิจิทัลเพื่อที่จะได้รู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย โดยไม่คำนึงถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับว่ามีความคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ อาจสร้างภาระหนี้สินให้กับตนเองและครอบครัว

สรุป

จากการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพชนิดต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นส่งผลกระทบทั้งระบบและเป็นวงกว้าง ทั้งทางด้านเทคนิค (อุปกรณ์) และสังคม ซึ่งการพัฒนาของเทคโนโลยีกล้องถ่ายภาพส่งผลให้เกิดทั้งด้านที่เชิงบวกและเชิงลบ ต่อสื่อมวลชน การศึกษาและ ประชาชนทั่วไปในมุมมองของผู้เขียน ซึ่งยังมีอีกหลายมิติที่ผู้เขียนไม่ได้นำมาพิจารณา ในโอกาสต่อไปผู้เขียนจะนำผลกระทบของกล้องดิจิทัลในมิติอื่นๆ ที่ยังไม่ได้กล่าวถึง ขึ้นมาพิจารณาในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สมาน เฉตระการ. (2528). การถ่ายภาพเบื้องต้น.กรุงเทพฯ:วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- [2] สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาพนิ่งและภาพยนตร์.นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- [3] มติชนออนไลน์. (2559). บทเรียน "ดีเจเก่งถอยชน" สะท้อนโลกสื่อยุคใหม่ ตอกย้ำหน้าที่ "นักข่าว" Tuesday, January 12
- [4] จิรภัทร นามสว่าง. (2559) ช่างอิเล็กทรอนิกส์อาวุโส ฝ่ายสนับสนุนด้านเทคนิค บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ("บมจ.อสมท"). สัมภาษณ์ 26 มกราคม.
- [5] สุรัตน์ ทองหรี. (2559) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์.
- [6] กิติพงษ์ จินะวงศ์. (2559) ผู้ช่วยอาจารย์สาขาวิชาการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์.
- [7] อธิพิล ชัมรักษา. (2559). นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์.
- [8] นพดล อินนา. (2548). หน้าที่กึ่งงานสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- [9] นพดล อินนา. (2549). เทคโนโลยีกับสารสนเทศ และคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์